

Натомість держави – члени ЄС схильні обговорювати «постконфліктне відновлення» Донбасу. Реалізуючи так званий «план Меркель», Брюссель надасть Україні 510 млн. євро кредитної макрофінансової допомоги та 250 млн. євро гранту, а також вирішуватиме питання постачання гуманітарної допомоги, яка має полегшити процес підготовки східних регіонів України до зимового періоду. Про готовність долучитися до гуманітарних місій уже заявили лідери Австралії, Німеччини, Італії, Великої Британії, Литви та США. Між іншим, такої можливості не виключає і Президент Казахстану Нурсултан Назарбаєв. Цікаво, що під час проведення 26 серпня консультацій у форматі ЄС – Україна – Євразійська трійка лише лідер Казахстану заявив, що реалізація Угоди про асоціацію Україна – ЄС не становить жодної загрози для економіки його держави. Президент Білорусі Олександр Лукашенко натомість «переймався» організацією пере-

вин і триумфував, бо нарешті домігся «відлиги» у взаємовідносинах із західним світом (адже з огляду на напружені стосунки між офіційним Мінськом і Брюсселем важко було прогнозувати, що європейські чиновники взагалі погодяться брати участь у перемовинах на білоруській території). А от Президент РФ Володимир Путін оминув ключові для України питання, перетворивши анонсовані мирні перемовини на дискусію щодо економічної ситуації на міжнародних ринках. Тим паче що Україна ніяк не спроможеться ратифікувати Угоду про асоціацію з ЄС. Тож є привід «поговорити».

Та намагання російського окупанта сконцентрувати увагу міжнародного політикуму виключно на ефектах, котрі може мати імплементація Угоди про асоціацію Україна – ЄС, є скоріше ключем до забезпечення контактної мережі із зовнішнім світом. За її відсутності західні держави, в принципі, могли б цілковито ізолювати РФ у рамках

пострадянського простору. З другого боку, економічна складова та «бажання» долучитися до переговорів із Україною слугують своєрідним прикриттям агресивної політики РФ на Сході нашої держави. Таку саму функцію виконують і постійні російські «моніторинги» ситуації в галузі прав людини та сумнозвісні гуманітарні конвої, котрі прагнуть оминати й необхідні митні процедури на українському кордоні, й контроль з боку фахівців Міжнародного комітету Червоного Хреста.

Світ безсилий перед безглуздями? Напевно, сама система міжнародних відносин, сформована після завершення Другої світової війни, ще не пройшла достатнього шляху трансформації та оновлень, який дав би змогу відстороняти агресора з найменшими негативними наслідками для інших держав. Виходить, нині саме час для таких змін. Чи розуміють це гравці миру і війни?

7

Позиція правди

Офіцери Збройних Сил України майори Олександр Кандесюк і Олексій Шепелюк, будучи важко пораненими та потрапивши в оточення, підірвали себе і 12 російських десантників. Це сталося 25 серпня ввечері.

Про це 29 серпня повідомила прес-служба Міністерства оборони.

Напередодні відділення ПЗРК на чолі з командиром зенітно-ракетного дивізіону майором Олександром Кандесюком вирушило на посилення 51-ї бригади.

Тоді ж через український кордон прорвалися російські війська зі штатною бойовою технікою. У Міністерстві оборони зазначають, що це 331-й десантний полк, пункт постійної дислокації якого в місті Кострома.

У результаті наступу російських військ на територію України 51-а бригада була оточена. Нападники одразу ж відкрили вогонь з усіх наявних у них засобів ураження.

Станом на вечір 25 серпня більша частина батальйонної тактичної групи була виведена зі строю, військові прийняли рішення іти на прорив з оточення.

Майор Олександр Кандесюк разом із майором Олексієм Шепелюком, командиром зенітно-ракетної батареї, очолили групи прориву разом з своїми відділенням – сержантом і двома солдатами. Та авангард натрапив на засідку. В бою майор Кандесюк дістав декілька поранень. Майор Шепелюк кинувся вивести офіце-

ра з-під вогню, але сам був тяжко поранений.

Решту авангарду обстріляли з кулеметів, мінометів та прямою наводкою самохідної зенітної установки «Шилка». Весь особовий склад зазнав тяжких поранень. Основна група через шквальний вогонь не змогла підійти на допомогу товаришам і, повернувшись до базового табору, зайняла кругову оборону.

Стомовно подальшої долі групи авангарду, очевидці розповідають, що поранених українських бійців оточили 12 російських десантників і, погрожуючи зброєю, намагалися захопити в полон.

Коли вороги, створивши кільце, наблизились на відстань декількох метрів, поранені українські офіцери підвелися з землі та підняли руки. За мить пролунало декілька потужних вибухів, схожих на вибухи гранат. Очевидно, офіцери, не бажаючи здаватися, підірвали себе разом із чисельно ворогами, що мали кількісну перевагу.

Командування АТО готує Президенту України подання на присвоєння загиблим у бою героям захисникам майору Кандесюку і майору Шепелюку звання Героя

України (посмертно), зазначають у міністерстві.

Додамо, що того ж дня прес-служба силового відомства згодом зняла зі свого сайту цю інформацію, повідомивши у Фейсбуці, що вона уточнюється, триває пошук нових деталей та з'ясування нововиявлених обставин.

Напередодні речник Представництва ЄС в Україні Давид Стулік на своїй Фейсбук-сторінці зазначив, що 27 серпня почалася відкрита російська агресія на територію України. За його словами, Росія повторює кримський сценарій на континентальній частині. Також чиновник зазначив, що в ЄС кожен має почуватися українцем через російську агресію, бо є небезпека для держав-членів.

Однак знову-таки згодом інформація Д. Стуліка зникла, а прес-служба Представництва ЄС поспішила запевнити, що «позиція, висловлена речником представництва Євросоюзу в Україні, є його приватною думкою і не може бути представлена як офіційна позиція». А 29 серпня резолюцією ООН дії Росії названо окупацією території України. Світ обговорює нові санкції щодо РФ.

Іван ПЕТРОВ.